

ת"פ 42680/11/15 - מדינת ישראל נגד מרדכי כהן

בית משפט השלום בטבריה בשבתו בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 42680-11-15 מדינת ישראל נ' כהן
תיק חיצוני: 77222/2015

בפני כבוד הנשיא ניר מישורי לב טוב
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים מרדכי כהן

החלטה

כללי :

1. בפניי בקשת ההגנה מיום 26.3.23 לצירוף מוצגים לתיק מטעם ההגנה.
2. מושא הבקשה הינם המסמכים הבאים :
 - א. העתק כתב אישום כנגד עדת התביעה דליה אילוז.
 - ב. מכתב מח"ש באשר לסגירת 6 תלונות עדת התביעה אילוז כנגד עד ההגנה בן יאיר.
 - ג. החלטת בית משפט השלום ב"ם בת.פ. 1499/06 נגד עדת התביעה אילוז המואשמת בעבירה של העלבת עובד ציבור.
3. בטעמי הבקשה נרשם כי זו הוגשה "בזיקה לדין ההוכחות מיום 22.3.23 ולבקשת בית המשפט הנכבד מעד ההגנה חיים בן יאיר".
4. מתגובת המשיבה עולה כי הינה מתנגדת להגשת ראיות נוספות מטעם ההגנה תוך שציינה בתגובתה מיום 30.3.23 כי המסמכים המבוקשים להגשה מציגים מצג שווא בעניינה של עדת התביעה אילוז, עברה הפלילי באם קיים אינו רלוונטי לתיק שבפני וכבר ניתנו החלטות מותב זה בנושא, קל וחומר שעה המסמכים המבוקשים להגשה אינם תואמים לנתונים המצויים בידי המשיבה.
5. עוד נטען כי העדה כבר העידה ופרשת ההגנה הסתיימה. כמו כן נטען כי המסמך מטעם מח"ש ממוען לעדת התביעה, לא ברור כיצד הגיע לידי הנאשם ומכל מקום ניתן להגישו אך ורק באמצעות עורכו.

דין והכרעה :

לאחר שבחנתי המסמכים המבוקשים להגשה כראיה מטעם ההגנה מושא בקשה זו מצאתי כי אין בידי להתיר הגשתם של ההחלטה בת.פ. (י"ם) 1499-06 וכתב האישום בת.פ. 5617/02 והכל מהטעמים כדלקמן :

ראשית, וטעם זה רלוונטי לשני המסמכים המבוקשים להגשה הרי שחל שיהיו ניכר בהגשת הבקשה. תוכן האישומים המיוחסים לנאשם שבפני ידוע מזה שמונה שנים להגנה לרבות זהות עדי התביעה ועדי ההגנה בתיק. מכאן כי היה בידי ההגנה זמן רב מאוד לצורך השגת המסמכים באמצעים שמעמיד סדר הדין הפלילי לצורך כך. קביעה זו בולטת על רקע העובדה כי כתב האישום בת.פ. 5617/02 הינו בן 21 שנים, וההחלטה בתיק ת.פ. 1499/06 הינה בת 15 שנים (ומצויה היתה מן הסתם במערכת "נבו" מעת שניתנה). זאת ועוד, היה בידי ההגנה לפעול לקבלת המסמכים לידיה ולעמת את עדת התביעה עם תוכנם בעת חקירתה.

שנית ועיקר, מסמכים אלו מספקים תמונת מצב חלקית וחסרה והגשתם ללא ליבון ראייתי מספיק יש בה כדי חשש להטעיית בית המשפט, גם אם בתום לב. מעיון בכתב האישום בת.פ. 5617/02 אין בית המשפט ללמוד על תוצאות המשפט ויש בהגשתו משום ניסיון להכפשת שמה של עדת התביעה, מה עוד שלא מצאתי קשר הדוק ורלוונטי בין העבירה המיוחסת לעדת התביעה (תקיפה סתם של שכנתה) ובין טענת הנאשם לאי מהימנות העדה במשפט (טענה אשר תוכרע בסיום שמיעת הראיות בתיק). כך גם לא מצאתי רלוונטיות לכאורה לעובדה כי עדת התביעה הואשמה בביצוע עבירת העלבת עובד ציבור, שעה שאין טענה כי עדת התביעה תקפה או העליבה הנאשם שבפני ומה גם שכלל לא ברור כיצד הסתיים משפט משלא הובאה לכך כל ראיה.

שונים הם פני הדברים באשר למסמך המחלקה לחקירת שוטרים הממוען אמנם לעדת התביעה אך מפרט עילות הסגירה בתלונות שהגישה עדת התביעה כנגד עד ההגנה בן יאיר ואשר בית המשפט התיר לב"כ הנאשם להפנות שאלות לעד ההגנה בעניין תלונות אלו. אמנם אין בקבלת המסמך כראיה משופם קביעת רלוונטיות ומשקל אך יש בראיה זו משום השלכה פוטנציאלית בסוגיית המהימנות והכל בלי לקבוע כל מסמרות בנושא בשלב זה. טענת המשיבה בדבר הצורך בהגשת המסמך באמצעות עורכו אמנם מעוגנת בדין הנוהג אך מצאתי כי זימון נציג המחלקה לחקירת שוטרים אך לצורך הגשת המסמך תהווה טרחה מיוצרת.

אין בהחלטה זו כדי להביע דעה כלשהי באשר למשקל הראייה וזו תיקבע במסגרת הכרעת הדין.

כמו כן ובמידה ולמאשימה ראייה כלשהי אשר יש בה כדי לסתור מהימנות מסמך זה או סופיותו תהיה רשאית להגישה במסגרת הגשת ראיות הזמה לאחר סיום פרשת ההגנה.

סוף דבר

הבקשה להגשת כתב האישום והחלטה בעניינה של עדת התביעה הגב' אילוז נדחית מהטעמים לעיל.

הבקשה להגשת מסמך המחלקה לחקירת שוטרים התקבלה והמסמך יסומן נ/18.

ההחלטה ניתנה לאחר צאת השבת

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לעיון הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשפ"ג, 06 מאי 2023, בהעדר הצדדים.